

עת"א 7406/06 - מ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 16-06-7406 (אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימוניים ואח'

בפני כבוד השופט מיכל ברנט
העוטר מ' (אסיר)
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

העוטר, אסיר כבן 56, גרוש ואב לחמשה ילדים, מריצה 3.5 שנות מאסר בגין עבירות מעשה מגונה בקטין בן משפחה, וזאת החל מיום 1.6.14. העוטר צפי לסיים את ריצויו מאסרו ביום 30.9.17. זהו מאסרו הראשון והוא מסוווג לקטגוריה א' עברין מי'.

העוטר מלין על ההחלטה המשיבה שלא להתרח חופשotomy.

בהחלטה שניתנה על ידי ביום 20.9.16 קבעתי כי מדובר וג"ע מיום 16.5.16 עולה שהעוטר התקשה להשתלב בקבוצת "גבולות", המנחים התרשמו מרמת חרדה גבוהה ועלתה שאלת רמת בשלותו להילך הטיפול.

עוד עולה כי העוטר הגיע בקשה לסיוע משפטי לעניין קיום הסדרי ראייה עם ילדיו, אשר היו בשמורתו לאחר גירושו, וכי המתלוונת הגיעה לבקרו פעמיים בשנת 2015, אולם לדבריו הוא אינו בקשר טלפוני עמה.

וג"ע סבירה כי בשים לב לפגיעה באמון שניתנה בו המתלוונת, פגעה הנלמדת מטיבם של המעשים בלבד, בשים לב לכך שהעוטר מזמן מחלקן במעשים, וחרך שילובו בטיפול לא נפתח מבחינה רגשית, לא בשל העת יציאתו לחופשה, זאת על אף המלצה מב').

עוד קבעתי כי לא מצאתי בחומר הדעת של וג"ע התייחסות /או היערכות למועד שחרורו הקרוב של העוטר, בשים לב לכך שהוא פנה בבקשתו לקיים הסדרי ראייה עם ילדיו - אשר היו בשמורתו לאחר גירושו וועבר למאסרו.

בנסיבות אלה, הורתתי על כינוסה של ועדת גילוי עריות נוספת בעניינו של העוטר, אשר תתיחס למועד שחרורו הקרוב של העוטר, לפנייתו לקיים הסדרי ראייה עם ילדיו, תוך שתיתן דעתה פעם נוספת על מידת ההתקדמות - אם הייתה צזו - של העוטר בטיפול מאז שניתנה התייחסותה הקודמת.

עמוד 1

ועדת גילוי עריות הוכנסה פעם נוספת בהתאם להחלטתי והגישה חוות דעת משלימה.

על פי חוות דעת זו, העוטר ממשיך לשחות במחלקת "שובל" לטיפול בעבריני בגין בית הסוהר "מעשייה", ללא עבירות ממשעת, מושך במפעלים, השתתף בקורס תעסוקה והוכשר כמשגיח בשירות.

העוטר סיים השתפותו בקבוצת "לגעת ברגש", קבוצה חינוכית, השתתף בפרויקט תatrion בבית הסוהר, ונמצא בקשר מעקבי עם עו"ס אף הרושם הוא כי הוא נמנע מכך.

העוטר דיווח כי הוא בקשר עם בנו ועם בתו, נפגעת העבירה, אשר לטענתו מגעה לבקרו בבית הסוהר, בהתייחסותו לעבירות העדיף שלא לדבר על כך ואמר בלבד כי הוא אשם ומאשר את כל "הסעיפים" (כל הנראה הכוונה לסעיפים האישום), לא נמצא מתאים לתוכנית בפיקוח רשות ואפנה לאחרונה לבניית תוכנית פרטית.

גורמי הטיפול התרשמו כי העוטר מתקשה להתייחס לפתחות לעולמו הפנימי, נוטה להגביב בהגנתו ובheimeroot, דפוסי עברו מתקשים עליו לבוא בмагע עם חלקים מסוימים בחיו, ובעיקר עם חלקיו התוכננים, ולפתח דרכים אדפטיביות להתמודדות.

העוטר טרם הגיע בקשה לקיום הסדרי ראייה עם ידיו הקטינים.

הועדה התרשמה כי לא חלה התקדמות במצבו של העוטר, בהתייחסתו למעשיו הפוגעניים בבעתו עת הייתה בת 14.5 שנים ובשמורתו ולהשלכותיהם, כמו גם לא נתרם מההילך הטיפולי ונראה כי אינו מודע לגורם הסיכון שלו, על אף שנמצא לקרה שחררו המלא.

לאור האמור לא המליצה הועדה על שילובו של העוטר בסבב חופשوت.

כפי שנקבע בראע"ב 6357/06 בטש נ' שירות בגין, **"די בקיעה של וג"ע המבוססת על יחסו של המבקש למעןו כדי לבסס את המסוכנות".**

זאת ועד.

תנאי לשילוב אסיר בסבב חופשوت הינו שילוב בטיפול והתרמתות הימנו.

לעתראיזותקנינה לחופשה, שכן מדובר בפריבילגיה והחלטה בעניינו צריכה להתקבל, תוך איזון ביטובתולבי הדאגה להשלמה הציבור.

המשיבה העירica, לאור עמדת גורמי הטייפולוג"ע,
כיהטיפול שהמשיבה השתלב במלואו במשפטם שיפורם מצב מסוכנותו, ו邏א קרלאניטן לעתוזול הורות על שילוב בסבב חופשיות.

לא מצאתי כי המשיבה חרגה בהחלטה ממתחם הסבירות ולפיכך הנני דוחה את העתירה.

המציאות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ז, 29 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.